

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE
putem**

TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

Posl br **St-81/2020**

Stečajni dužnik

TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426 Dugopolje, Sv. Duje 8/a

Stečajni vjerovnik

JUPITER Amalteja j.d.o.o. OIB:21503224024; Zagreb , Šenoina ulica 3

**PREDMET : Žalba protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu
posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine**

Dana 16. srpnja 2024. godine na mrežnim stranicama objavljeno je Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine kojim se odbija se prijedlog stečajnog vjerovnika Jupiter Amalteja d.o.o., OIB: 21503224024, Zagreb, Šenoina ulica 3, od 4. lipnja 2024. za ukidanje rješenja ovog suda poslovni broj St-81/2020-88 od 3. studenog 2021.godine, dopunjenog rješenjem poslovni broj St-81/2020-90 od 3. studenog 2021. godine.

Stečajni vjerovnik JUPITER Amalteja j.d.o.o. ovime izjavljuje dopuštenu i pruvremenu žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine koje pobija radi bitne povrede parničnog postupka, pogrešno i neputpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, predlaže ovu žalbu usvojiti ukinuti pobijano prvostupanjsko Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine te vratiti na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Obrazloženje

MATERIJALNO PRAVO

Prema članku 10. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22 – dalje u tekstu SZ) u i stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima.

Prema članku 11. stavak 3. SZ određeno je da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze.

Člankom 109. stavak 3. SZ određeno je da razlučni vjerovnik kojemu je dužnik osobno odgovoran ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo.

Prema članku 217. stavak 1. točka 3 i 4. SZ određeno je da Skupština vjerovnika ovlaštena je na izvještajnom ročištu ili kojem kasnijem ročištu o načinu i uvjetima unovčenja njegove imovine koja nije opterećena razlučnim pravom te naložiti stečajnom upravitelju izradu stečajnoga plana.

Prema članku 260. stavak 4. SZ određeno je da razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

Prema članku 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava s protokolima 1, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 14 (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10 – dalje Konvecija) određeno je svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu.

Prema članku 1. Priloga 1. Konvencije, određeno je da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva.

NAVODI IZ PRIJEDLOGA PREDLAGATELJA OD 01.lipnja 2024. godine **i PODENSKA OD 24. lipnja 2024. godine**

U svojem prijedlogu stečajni vjerovnik Jupiter Amalteja j.d.o.o. ističe

- (i) da ne postoji pravni odnos između Karlovačke banke d.d. Karlovac i Tenimar d.o.o. u stečaju,
- (ii) da Karlovačka banka d.d. Karlovac nije vjerovnik koji ima tražbinu osiguranu tim založnim pravom te da ne postoji razlučno pravo
- (iii) da je odredbama članaka 247.-256. SZ-a određen način unovčenja predmeta na kojima postoji razlučno pravo, a inače se imovina stečajnog dužnika prodaje sukladno članku 235. SZ-a.
- (iv) da je ništetan Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu od 12. ožujka 2010. godine koji su sklopili Karlovačka banka d.d. Karlovac kao banka/kreditor i Etna trading d.o.o. Podstrana kao založni dužnik
- (v) da ne postoji pravni odnos između tuženika Karlovačka banka d.d. Karlovac i Tenimar d.o.o. u stečaju, radi kojeg je upisano založno pravo na imovini Tenimar d.o.o. u stečaju
- (vi) postoji obveze Karlovačka banka d.d. Karlovac prema Tenimar d.o.o. u stečaju da izda brisovno očitovanje na nekretninama Tenimar d.o.o. u stečaju.
- (vii) da postoji pravomoćna Presuda Općinskog suda u Splitu posl br P-1083/2019 od 01. Isitopada 2019. godine kojom je „se utvrđuje da je tužitelj Marko Božić, OIB:37863290898 za cijelo stekao pravo vlasništva dosjelošću na nekretnini označenoj kao 6. suvlasnički dio: 10484/25784 etažno vlasništvo (E-6) 1. dijela koji je suvlasnički dio čest zem 5861/123 povezan sa poslovnim prostorom broj 6 koji se nalazi na dijelu 1. kata poslovne građevine koji se sastoji od jednog poslovnog prostora i jednog pomoćnog prostora, ukupne neto korisne površine 21,90 m2 s pripatkom - terasom iznad 1. kata građevine ukupne neto korisne površine 1026,50 m2, odnosno sveukupne neto korisne površine 1048,40 m2, kao i parkingom površine 1867,3 m2 i zelene površine od 1920 m2, sve k.o. Dugopolje, te je stoga ovlašten Marko Božić temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na nekretnini označenoj kao 6. suvlasnički dio: 10484/25784 etažno vlasništvo (E-6) 1. dijela koji je suvlasnički dio čest zem 5861/123 povezan sa poslovnim prostorom broj 6 koji se nalazi na dijelu 1. kata poslovne građevine koji se sastoji od jednog poslovnog prostora

i jednog pomoćnog prostora, ukupne neto korisne površine 21,90 m² s pripatkom - terasom iznad 1. kata građevine ukupne neto korisne površine 1026,50 m², odnosno sveukupne neto korisne površine 1048,40 m², kao i parkingom površine 1867,3 m² i zelene površine od 1920 m², sve k.o. Dugopolje, uz istoimeno brisanje tog prava sa imena Etna Trading d.o.o., čiji pravni slijednik je tuženik Tenimar d.o.o. , da Marko Božić ima pravo građenja - dogradnje i nadogradnje na terasi i zelenoj površini nekretnine označene kao 6. suvlasnički dio: 10484/25784 etažno vlasništvo (E-6) 1. dijela koji je suvlasnički dio čest zem 5861/123 povezan sa poslovnim prostorom broj 6 koji se nalazi na dijelu 1. kata poslovne građevine koji se sastoji od jednog poslovnog prostora i jednog pomoćnog prostora, ukupne neto korisne površine 21,90 m² s pripatkom - terasom iznad 1. kata građevine ukupne neto korisne površine 1026,50 m², odnosno sveukupne neto korisne površine 1048,40 m², kao i parkingom površine 1867,3 m² i zelene površine od 1920 m², sve k.o. Dugopolje, te je stoga ovlašten tužitelj Marko Božić temeljem ove presude zatražiti i postići upis prava građenja - dogradnje i nadogradnje na terasi i zelenoj površini na nekretnini označenoj kao 6. suvlasnički dio: 10484/25784 etažno vlasništvo (E-6) 1. dijela koji je suvlasnički dio čest zem 5861/123 povezan sa poslovnim prostorom broj 6 koji se nalazi na dijelu 1. kata poslovne građevine koji se sastoji od jednog poslovnog prostora i jednog pomoćnog prostora, ukupne neto korisne površine 21,90 m² s pripatkom - terasom iznad 1. kata građevine ukupne neto korisne površine 1026,50 m², odnosno sveukupne neto korisne površine 1048,40 m², kao i parkingom površine 1867,3 m² i zelene površine od 1920 m², sve k.o. Dugopolje,“

(viii) nije pobijana radnja priznanja ili propuštanja žalbe protiv Presuda Općinskog suda u Splitu posl br P-1083/2019 od 01. listopada 2019. godine od strane stečajnog upravitelja niti bilo kojeg stečajnog vjerovnika u smislu pobijanja pravnih radnji sukladno članku 198. do 215. SZ, a obzirom na protek prekluzivnog roka iz članka 212. stavak 2. SZ, koja obvezuje i stečajnog upravitelja i stečajne vjerovnike, t

(ix) da zemljišno knjižno stanje u zk.ul 1974 k.o. Dugopolje u kojem je upisan dio nekretnine koja je predmet prodaje određene Rješenjem Trgovačkog suda Splitu posl br St-81/2020-88 od 03. studenoga 2021. godine dopunjenog Rješenjem Trgovačkog suda Splitu posl br St-81/2020-90 od 3. studenoga 2021. godine nije uključena i ta odluka

ŽALBENI NAVODI

1/ Pogrešno je pravno shvaćanje da se na ispitnom ročištu ispituju i tražbine koje su osigurane založnim pravom jer to bi značilo da se de facto odlučuje i raspravlja o razložnom pravu sadržane u obavijesti osobe koja smatra da razlučno pravo postoji, radi čega je pogrešno primjeno materijalno pravo osobito ono iz članka 260. stavak 4. SZ određeno je da razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

2/ Obzirom se u obrzaloženju pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine **nema navoda iz kojih pravnih poslova su novčane tražbina osigurane založnim pravom upisanim¹ kod Općinskog suda Splitu Stalna služba u Solidu pod Z-795/10 za iznos od 950.890,37 EUR u korist Karlovačka banka d.d., OIB: 08106331075, Karlovac, Ivana Gorana Kovačića 1 na temelju , iz kojih dokaza koje je sud proveo izvodi takav zaključak**, obrazloženje je paušalno i ne da se ispitati pa je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14,

70/19, 80/22 – dalje u tekstu ZPP) te nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešno primjeno materijalno pravo osobito iz članka 11. stavak 3. SZⁱⁱ kojim je određeno da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze

3/ Prima faciem iz članka 4. Ugovora o kreditu broj 20126914 od 12. ožujka 2010. godine koji su su sklopili KARLOVAČKA BANKA d.d. OIB: 08106331075, 47000 Karlovac, Ivana Gorana Kovačića 1 kao Banka/kreditor i ETNA TRADING, d.o.o. OIB:51288910778, ; 21312 PODSTRANA, Ulica Ratnih Žrtava 7 kao Korisnik kredita – koje je pripojeno stečajnom dužniku **TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426 nesporno proizlazi da je novačna tražbina zajedno sa sporenim pravima otuđena za korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak,**

Članak 4.

Odredbe koje proizlaze iz ugovornog odnosa Kreditora s HBOR-om

Korisnik kredita ne može bez odobrenja Kreditora, odnosno HBOR-a, vršiti prijenos dugovanja po ovom Ugovoru na drugog dužnika.

Kreditor prenosi na HBOR sve svoje tražbine iz ovog Ugovora s učinkom cesije radi osiguranja.

Ustupanjem tražbina iz prethodnog stavka, Kreditor prenosi na HBOR i sva sporedna prava.

pa je obrazloženje paušalno i ne da se ispitati te je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP te nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešno primjeno materijalno pravo osobito iz članka 11. stavak 3. SZ kojim je određeno da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze, a osobito koje su novčane tražbina navodno osigurane založnim pravom upisanim kod Općinskog suda Splitu Stalna služba u Solidu pod Z-795/10 za iznos od 950.890,37 EUR u korist Karlovačka banka d.d., OIB: 08106331075, Karlovac, Ivana Gorana Kovačića 1 na teret imovine TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426 Dugopolje, Sv. Duje 8/a

4/ Iz (i) Rješenja (o utvrđenim tražbinama) Trgovačkog suda u Splitu St-81/2020-31 od 9. lipnja 2020. godine proizlazi da su između ostalih stečajni vjerovnici Zlata Božić-Pavletić, OIB: 86885657426, sa tražbinom od 406.314,49 kn te Admoneo d.o.o. OIB: 52873235213, sa tražbinom od 3.377.532,47 kn, te (ii) da stečajni upravitelj tvrdi da su Zlata Božić-Pavletić i Admoneo d.o.o. u posjedu dijela nekretnine kat. čest. 5861/123 zk.ul. 1974 k.o. Dugopolje koja je u vlasništvu stečajnog dužnika TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426, a razlučno pravo uključuje i pravo zadržanja nad posjednom nekretnine u smislu članka 152. stavak 1. točka 3. SZ pa je obrazloženje paušalno i ne da se ispitati te je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP te nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešno primjeno materijalno pravo osobito iz članka 11. stavak 3. SZ kojim je određeno da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze u svezi članka 152. SZ i postojanju prava zadržanjaⁱⁱⁱ te razlučnih prava drugih stečajnih vjerovnika (npr ADMONEO d.o.o.)

5/ U obrazloženju Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine nema navoda o ništetnosti Ugovor o međusobnom poslovnom odnosu od 12. ožujka 2010. godine na temelju koje je provede upis uknjižbe založnog

prava kod Općinskog suda Splitu Stalna služba u Solidu pod Z-795/10 za iznos od 950.890,37 EUR u korist Karlovačka banka d.d., OIB: 08106331075, Karlovac, Ivana Gorana Kovačića 1 na teret imovine TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426 Dugopolje, Sv. Duje 8/a i sadrži li imperativnu odredbu iz članka 263.a. Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08) - DA BI VJEROVNIK ILI KOJA TREĆA OSOBA BILA OVLAŠTENA NAKNADNO ODREDITI VISINU TRAŽBINE nastale do toga okvirnoga iznosa i vrijeme njezine dospelost pa je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP te nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

6/ Iz obrzaloženja pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine nema nvođa je li provedna upis u zemljišne prava pravomoćna Presuda Općinskog suda u Splitu posl br P-1083/2019 od 01. Isitopada 2019. godine za korist Marka Božića na teret imovine stečajnog dužnika Tenimar d.o.o. u stečaju sve upisano u zk.ul 1974 k.o. Dugopolje te utječe li pravo Marka Božića pravomoćna Presuda Općinskog suda u Splitu posl br P-1083/2019 od 01. Isitopada 2019. godine na činjenično stanje koje je bilo u vrijeme donošenja Rješenja Trgovačkog suda Splitu posl br St-81/2020-88 od 03. studenoga 2021. godine dopunjenog Rješenjem Trgovačkog suda Splitu posl br St-81/2020-90 od 3. studenoga 2021. godine izreku opisa nekretnine pa je obrazloženje paušalno i ne da se ispitati te je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP te nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

7/ Pogrešno je pravno shvaćanje točki 18. pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-200 od 16. srpnja 2024. godine se navodi kada predmetne nekretnine ne bi bile opterećene razlučnim pravom, one bi se temeljem odredbe članka 229. stavka 4.SZ-a trebale unovčavati upravo primjenom jer skupština vjerovnika ovlaštena je na izvještajnom ročištu ili kojem kasnijem ročištu o načinu i uvjetima unovčenja njegove imovine (koja nije opterećena razlučnim pravom) te naložiti stečajnom upravitelju izradu stečajnoga plana -- koja uključuje imovinu opterećena razlučnim pravom koje su tada jedino stečajni vjerovnici ovlašteni i pobijati sve sukladno članku 324. stavak 2. reč 2. SZ kojom je određeno **da pravo glasa imaju oni razlučni vjerovnici čija razlučna prava nije osporio ni stečajni upravitelj, niti koji od razlučnih vjerovnika, niti koji od stečajnih vjerovnika, a skupštine vjerovnika je zakazana tek za 17 srpnja 2024. godine.**

8/ **Obzirom sud nije obrzaložio na temelju koje ovlasti utvrdio da je točkom II. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-88 od 3. studenoga 2021. godine utvrdio da je na nekretninama** opisanim pod točkom I. izreke Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-88 od 3. studenoga 2021. godine **upisano razlučno pravo u korist Karlovačke banke d.d. Karlovac (upis pod Z-795/10)** – jer prema članku 3 stavak 2 Zakona o zemljišnim knjigama (NN 63/19, 128/22, 155/23) u zemljišne knjige upisuju se stvarna prava na zemljištima, a i druga prava za koja je to posebnim zakonima određeno, **a niti jednim propisom ne postoji mogućnost upisa razlučnog prava u zemljišne knjige.** pa je obrazloženje paušalno i ne da se ispitati te je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP te pogrešno primjeno materijalno pravo.

9/ **Sud je diskriminirao žalitelje - dajući značaj Karlovačkoj banci d.d. tzv razlučnog vjerovnika, jer se svakoj osobi – stranci u postupku pred sudom jamči**

jednakost po članku 26. Ustava Republike Hrvatske (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) **te pravo na efikasno pravno sredstvo** po članaku 13. Konvencije u svezi člankom 1. Priloga 1 Konvencije (ostvarenja prava vlasništva), **jer niti jedna odredba Stečajnog zakona ne naznačava tko i kako i u kojejoj vrsti postupka utvrđuje postojanje razlučnog prava pojedine stranke u stečajnom postupku** – a ovo osito jer odredbe Stečajnog zakona o razlučnim pravima i razlučnim vjerovnicima nisu u skladu s člankom 134. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) jer su **protivne pravu na efikasno pravno sredstvo** koje su zajmčene člankom 13. Konvencije u svezi člankom 1. Priloga 1 Konvencije (prava vlasništva) te **narušeno je pravo jednakosti zajamčeno pred sudom** člankom 26. Ustava Republike Hrvatske pred sudom **te su protivne načelu vladavine prava** najviše vrednote određene člankom 3. Ustava Republike Hrvatske

10/ I zaključno **nejasno radi čega je sud uopće otovorio stečajni postupak na stečajnim dužnikom Tenimar d.o.o. u stečaju** jer je Karlovačka banka d.d. Karlovac podnijela je 10. svibnja 2019. prijedlog za otvaranje stečajnog postupka , **prešutila da ima upisno založno pravo na imovinom Tenimar d.o.o. u stečaju** kad je člankom 109. stavak 3. SZ ***izrijekom određeno da razlučni vjerovnik kojemu je dužnik osobno odgovoran ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo.***^{iv-}toliko u svezi s navodim zlouporabama postupka od strane Predlagatelja Stečajnog vjerovnika JUPITER Amalteja j.d.o.o.

Stečajni vjerovnik - žalitelj
JUPITER Amalteja j.d.o.o. Zagreb
Direktor Hrvoje Šimić

ⁱ **Pravno shvaćanje iz Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl Revt-44/2008 od 21. kolovoza 2008. godine** cit. „*Tužbeni zahtjev sudovi su ocijenili neosnovanim s obrazloženjem da je na predmetnim nekretninama stečajnog dužnika upisano založno pravo u korist tuženika ... da tužitelji nisu dokazali da bi ugovor na temelju kojeg je upisano založno pravo prestao postojati te da založno pravo nije prestalo postojati, pa da tuženik ima položaj razlučnog vjerovnika ... i da mu stoga pripada na pravo na odvojeno namirenje iz založenih nekretnina, a tužiteljeva tvrdnja da tuženik nije ispunio svoju obvezu iz ugovora o kreditu, da nije od značaja. ... Dakle, za postojanje prava na namirenje tražbine iz vrijednosti založene stvari nije dovoljno samo postojanje založnog prava, već mora postojati i dospjela tražbina čije se namirenje traži iz vrijednosti založene stvari.... ... Dakle, založno pravo je nastalo prije nego je nastala tražbina koja je njima osigurana, pa su za ocjenu pitanja postojanja i visine te tražbine, a time i tuženikovog prava na odvojeno namirenje iz vrijednosti založenih nekretnina, mjerodavni ugovori na temelju kojih je tražbina nastala, pa tako i ugovor na koji se pozivaju tužitelji, a ne ugovor na temelju kojeg je osnovano založno pravo, kako to pogrešno smatraju nižestupanjski sudovi.*

ⁱⁱ **Pravno shvaćanje iz Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-4963/2008 od 30. ožujka 2011. godine** cit. „*Prema stajalištu Ustavnog suda, sud prvog stupnja tijekom provođenja prethodnog postupka nije na dostatan način utvrdio aktivnu legitimaciju vjerovnika za pokretanje stečajnog postupka, iako je to bio dužan učiniti po pravilima parničnog postupka koja se primjenjuju u postupku pred trgovačkim sudomposebno istražnog i ofi cionog načela , koji su – već i po samoj naravi stečajnog postupka – u stečajnom postupku naglašeniji nego u parničnom postupku.*“

ⁱⁱⁱ **Pravno shvaćanje iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-1109-2020 od 5. svibnja 2020. godine** cit. „*Navedenom zahtjevu tužitelja, tuženik je istaknuo prigovor pozivajući se na pravo zadržanja (retencije) spornih pokretnina. Sukladno odredbi čl. 72. st. 1. ZOO-a, vjerovnik dospjele tražbine u čijim se rukama nalazi neka dužnikova stvar ima pravo zadržati je dok mu ne bude ispunjena tražbina. Odredbom čl. 75. ZOO-a propisano je pak pravo vjerovnika koji drži dužnikovu stvar na temelju prava zadržanja, da se naplati iz njezine vrijednosti na isti način kao založni vjerovnik, pri čemu je dužan o tome pravovremeno obavijestiti dužnika. Iz navedenih zakonskih odredaba proizlazi da pravo zadržanja stvari dužnika „dok mu ne bude ispunjena tražbina“ (st. 1. čl. 72. ZOO-a) ima s obzirom na svoj pravni učinak dvostruku ulogu: ulogu pravnog sredstva prisile jer zadržanje stvari prisiljava dužnika da što prije ispuni svoju dospjelu obvezu i ulogu pravnog sredstva namirenja, jer vjerovnik koji drži dužnikovu stvar na temelju prava zadržanja ima pravo naplatiti se iz njezine vrijednosti (čl. 75. ZOO-a). Primarna uloga prava zadržanja jest prisiliti dužnika platiti dug, a tek ako se ovaj oglašio, pristupa se sekundarnoj ulozi retencije, naplati iz vrijednosti zadržanih stvari. Pogrešno je stoga shvaćanje prvostupanjskog suda da bi zbog eventualnog nepristupanja naplati ili neobavješćavanja dužnika o tome, vjerovnik izgubio pravo zadržanja dužnikovih stvari i da bi samo zbog te činjenice bio dužan vratiti stvari dužniku. S obzirom na nesporno otvoreni stečajni postupak nad tužiteljem, osnovanost prigovora prava zadržanja valjalo je ispitati kroz odredbe Stečajnog zakona. Prvostupanjski je sud pravilno zaključio da iz tuženikovog držanja tužiteljevih pokretnina proizlazi tuženikovo založno pravo na istim pokretninama i pravo na odvojeno namirenje sukladno odredbi čl. 82. st. 1. i 2. SZ-a. Da je tome tako, govori i odredba čl. 83. t. 3. SZ-a kojom su vjerovnici s pravom zadržanja na temelju zakona izjednačeni s vjerovnicima iz čl. 82. istog Zakona. Slijedom navedenog, budući da tuženik ima pravo zadržanja na tužiteljevim pokretninama temeljem odredaba Zakona o*

obveznim odnosima te kao razlučni vjerovnik ima u stečajnom postupku tužitelja pravo na odvojeno namirenje iz predmetnih pokretnina, valjalo je ocijeniti neosnovanim tužbeni zahtjev na vraćanje pokretnina u posjed tužitelju.“

Pravno shvaćanje iz Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Rev-933/2020 od 29. siječnja 2002. godine cit „Međutim, zbog pogrešne pravne ocjene činjenično stanje u postupku ostalo je nepotpuno utvrđeno. **Pogrešno nižestupanjski sudovi smatraju da se pravo retencije veže samo uz držanje pokretne stvari.** Naime, prema odredbi čl. 286. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (“Narodne novine”, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje u tekstu ZOO) vjerovnik dospjelog potraživanja u čijim se rukama nalazi neka dužnikova stvar ima pravo zadržati je dok mu ne bude isplaćeno potraživanje. **Kako tom zakonskom odredbom pravo zadržanja nije ograničeno samo na držanje pokretnih stvari, valja zaključiti da se pravo zadržanja može vršiti i uz držanje dužnikove nekretnine.** U dosadašnjem postupku propušteno je utvrditi ima li tuženik prema tužiteljima dospjelo potraživanje i njegov iznos, ako ono postoji.“

^{iv} **Pravno shvaćanje iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-4573/13-3 od 23. srpnja 2013. godine** cit „Žalitelj osnovano smatra da pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, zbog toga što ne sadrži obrazloženje suda o istaknutom prigovoru nedostatka aktivne legitimacije. Žalitelj navodi da je predlagatelj razlučni vjerovnik i da kao takav nije dokazao da ima pravni interes podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Odredbom čl. 39. st. 3. SZ-a propisano je da razlučni vjerovnici mogu predlagati otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Iz prijedloga predlagatelja proizlazi da je predlagatelj prešutio da osim novčane tražbine prema dužniku ima i razlučno pravo zasnovano na nekretninama dužnika na temelju Sporazuma o osiguranju stjecanjem založnog prava na nekretninama br. 09178020012 od 15. rujna 2009. upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru u zk. ul. br. 1552 k.o. Veleškovec. Međutim, činjenicu postojanja razlučnog prava na nekretninama dužnika potvrđuje i privremeni stečajni upravitelj u svom izvješću, s time da izvješće ne sadrži podatak tko je razlučni vjerovnik. Postojanje navedenog razlučnog prava potvrđuje i sam predlagatelj u svom podnesku od 20. lipnja 2012. (list 233. spisa), a nakon što je dužnik na postojanje predlagateljevog razlučnog prava ukazao u podnesku od 9. veljače 2012. godine. U takvom slučaju sud je morao ocijeniti je li prijedlog za otvaranje stečajnog postupka predlagatelj podnio kao vjerovnik ili kao razlučni vjerovnik. Ako je predlagatelj razlučni vjerovnik sud je morao ispitati je li predlagatelj kao razlučni vjerovnik učinio vjerojatnim da se njegova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo. Prvostupanjsko rješenje ne sadrži očitovanje suda na ovu odlučnu činjenicu, pa se zbog toga ne može ispitati čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 39. st. 3. SZ-a. Osim toga, žalitelj ukazuje kako predlagatelj niti kao vjerovnik nije dokazao postojanje vjerojatnosti svoje novčane tražbine navedene u prijedlogu iz razloga što se vode parnični postupci oko osnovanosti navedene tražbine. Pri tome se žalitelj poziva na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III-4963/08 od 30. ožujka 2011. i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-140/12 od 14. rujna 2012. u kojima je zauzet pravni stav oko vjerojatnosti tražbine. Postojanje navedenih parničnih postupaka predlagatelj ne osporava, ali smatra da su oni pokrenuti s ciljem izbjegavanja plaćanja predmetnog duga **obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je sud uopće ispitivao postojanje navedenih predlagateljevih tražbina, a posebno nije ispitivao jesu li sve tražbine ili dio njih osigurane razlučnim pravom. Ako je sud smatrao da je predlagatelj vjerovnik koji ima samo novčanu tražbinu onda je bio dužan ispitati vjerojatnost**

te tražbine, posebno što je dužnik postojanje tražbine osporavao. Na ovakvo postupanje ga upućuje i pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske u naprijed navedenoj odluci koje glasi da pravilo pravičnog suđenja podrazumijeva da se svakoj stranci u stečajnom postupku mora omogućiti očitovanje o argumentima koje je iznijela suprotna strana. Nakon što se stranke izjasne, sud je dužan po službenoj dužnosti utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze (čl. 7. SZ-a).“